

Oppgave 1 a)

Velferdssamfunn og velferdsstat:

ja

Et velferdssamfunn er i følge definisjon offentlige og private velferdstjenester sammenlagt. Det vil si den offentlige staten og de private aktørene gjennom ytelser som forbedrer livskvaliteten til samfunnets borgere.

For å få et velferdssamfunn er velferdsstaten først og fremst et viktig element.

En velferdsstat er en stat som gjennom en historisk tidsperiode har gått fra en residualmodell der kun de aller mest nødlidende får støtte fra staten via en forsikringsmodell der flere blir inkludert, men der arbeidsinnsats er avgjørende for om du får støtte, til tilslutt å gjelde alle gjennom en universalistisk modell.

Litt
svak
køps-
brik

I Norge finnes det sterke tradisjoner for en velferdsstat. Den generelle bevisstheten i samfunnet sier at man skal hjelpe de mer nødstilte. Det er en bred enighet blant befolkningen at en universalistisk modell som dekker nødvendige behov når det trengs er viktig for et godt fellesskap. I tillegg står arbeidslinja sterkt her i landet, med det menes en tanke om at man skal arbeide det man klarer og dermed også bidra til fellesskapet. Slogordet "arbeid etter evne, få etter behov" sier mye om tankegangen bak arbeidslinja.

Velferdsstaten er altså en ting folk flest i Norge ønsker å ha, men den krever høye skatter og avgifter, derfor trengs det universelle ordninger som gjør det mer legitimt å kreve penger av befolkningen. I Norge er eksempler på slike ordninger primære helsetjenester, barnetrygd og pensjonstrygd. Alle har rett på disse tjenestene i løpet av et livsløp, om du har rett på disse avgjøres av hvilken livssituasjon du befinner deg i. Som sagt skaper slike ordninger større legitimitet,

på
siden

men siden alle har rett på disse koster det også staten mye. Det andre positive er at det ikke trengs å brukes masse penger på administrasjon da det ikke trengs å lukes ut hvem som har rett på disse tjenestene eller ikke. Men for at omfordelingen av midler skal bli sønn som velferdsstaten har tenkt det må en god del av trygdeordninger og sosialtjenester være behovsstyrte. De selektive ordningene går til dem som trenger det mest og trenger derfor et stort administrasjonsapparat for å skille ut "verdige" trengende fra de "uverdige" trengende. Denne ordningen syntes for mange å være den mest rettferdige, men den har også mindre legitimitet da ikke alle får nytte av disse tjenestene.

har
lett
godt